

mistige mystiek

ooit word je een boom die
boven de aarde zweeft, nu
nog niet

ooit drijft in jou de witte
waterlelie, gekomen uit
een donkere bodem, opent
zij haar zuivere kroon, haar
hart van goud – een vijver

zal je zijn, gekoesterd in
de zon en meer zal je niet
verlangen

ooit zal je bloeien als een boom
die zweeft, zijn wortels slepen
over de aarde zoals er doorzichtige
wezens met tentakeltjes raken
aan de bodem van een zee

ooit ben je een koraaldier in een rif:
jij maakt het rif weer groter, het geheel
van kalk, zelf ben je verdwenen,
opgegaan in de brede zee

ooit zal je oplossen zoals zout in
water en het drankje zal smaken,
wees maar gerust: de vissen zullen
jou drinken

Staf De Wilde